

1485/22

- projekt -

UCHWAŁA NR/...../2021. dz.

RADY MIEJSKIEJ WROCŁAWIA

z dnia 2021 r.

w sprawie ustalenia kierunków działania dla Prezydenta Miasta Wrocławia dotyczących prowadzenia działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie zdrowia seksualnego, w tym chorób przenoszonych drogą płciową w szkołach i placówkach edukacyjnych prowadzonych przez gminę Wrocław

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r. poz. 713 z późn. zm.) Rada Miejska Wrocławia uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się dla Prezydenta Miasta Wrocławia kierunki działania polegające na podjęciu wszelkich możliwych, koniecznych i prawnie dopuszczalnych działań, polegających na prowadzeniu działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie zdrowia seksualnego, w tym chorób przenoszonych drogą płciową w szkołach i placówkach edukacyjnych prowadzonych przez gminę Wrocław.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Wrocławia.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

Przewodniczący
Rady Miejskiej Wrocławia

Uzasadnienie

Edukacja seksualna stanowi formę ochrony i opieki zdrowotnej wobec dzieci i młodzieży, jest niezbędną częścią promocji zdrowia seksualnego – wyposaża w wiedzę na temat budowania relacji międzyludzkich, asertywności, wyznaczania własnych granic i respektowania granic innych osób, rozwoju psychoseksualnego człowieka, odpowiedzialnego i zdrowego podejścia do własnej seksualności, w tym m.in. chorób przenoszonych drogą płciową, zaburzeń problemów. Wiedza z zakresu seksualności przekazywana w procesie wychowania, wpływa w znaczący sposób na osiąganie dojrzałości psychoseksualnej, związanej z dojrzałością psychiczną w najważniejszych sferach funkcjonowania człowieka - biologicznej, poznawczej, emocjonalnej i społecznej (Marcinek i in., 2011).

Brak edukacji seksualnej i niedobór rzetelnej wiedzy na temat seksualności człowieka oraz zdrowia reprodukcyjnego jest zagrożeniem dla bezpieczeństwa i zdrowia młodych uczniów i uczennic, niesie ze sobą również ryzyko przemocy, dyskryminacji. Ten brak oraz społeczne napiętnowanie edukacji seksualnej sprawiają, że młode osoby pozostawiane są same sobie w momencie, kiedy najbardziej potrzebują rzetelnej informacji. Najbardziej widocznymi skutkami braku edukacji seksualnej lub jej niewłaściwej jakości są przypadki zarażeń wirusem HIV i innymi chorobami przenoszonymi drogą płciową oraz wczesne i nieplanowane ciążę dziewcząt i młodych kobiet. Dlatego za konieczne uznajemy prowadzenie w szkołach i innych placówkach edukacyjnych, których organizatorem jest gmina Wrocław, rzetelnej i wszechstronnej edukacji na temat zdrowia seksualnego i prokreacji, dostosowanej do wieku uczniów i uczennic, prowadzonej przez przeszkolony personel.

Z przeprowadzonego przez Centrum Badania Opinii Społecznej (CBOS) w maju 2019 r. badania „Opinie o warszawskiej karcie LGBT+ i edukacji seksualnej w szkołach” wynika, że 84% Polek i Polaków uważa przekazywanie w szkole dzieciom wiedzy o życiu seksualnym człowieka za potrzebne. Przeciwnego zdania jest zaledwie 12% badanych. Jednocześnie 74% badanych nie zgadza się ze stwierdzeniem, że „nie powinno się mówić dzieciom o seksie, bo to demoralizuje dzieci”. Ponadto 90% respondentów uważa, że edukacja na temat życia seksualnego powinna rozpoczynać się w szkole podstawowej (4% - w klasach 1-3, 41% - w klasach 4-6, 45% - w klasach 7-8).

Podobne opinie od lat wynikają z badań przeprowadzanych wśród samych nastolatków. Z raportu opracowanego w 2011 r. przez Grupę Edukatorów Seksualnych Ponton wynika, że wiele nastolatków narzeka na deficyt wiedzy związany z poziomem edukacji seksualnej. Młodzież jest bardzo często odcięta od informacji dotyczących ich rozwoju psychoseksualnego zarówno w szkole jak i w domu. Aż 20% osób badanych nie ma możliwości porozmawiania o seksualności w domu, z rodziną. Dodatkowo większą ilość informacji dostają dziewczęta w porównaniu do chłopców, są to jednak informacje podstawowe. Równocześnie 53% osób ankietowanych nie dostaje w domu żadnych informacji na temat antykoncepcji. Znaczna większość rodziców nie porusza również tematu pierwszego współżycia seksualnego.

Nasze zabiegi potwierdza również między innymi Światowa Organizacja Zdrowia: „Seksualność jest integralną częścią człowieczeństwa, związaną w sposób nierozłączny z innymi obszarami życia” (WHO, 2006). Do prowadzenia profesjonalnej edukacji seksualnej w szkołach wielokrotnie wzywały państwa, w tym Polskę, instytucje międzynarodowego systemu ochrony praw człowieka. Specjalny Sprawozdawca ONZ ds. prawa do edukacji w swoim raporcie z 2010 roku zwrócił uwagę, że „prawo do edukacji obejmuje także prawo do edukacji seksualnej, która sama w sobie jest

prawem człowieka, a także niezbędnym środkiem do realizacji innych praw, na przykład prawa do zdrowia, informacji i praw seksualnych i reprodukcyjnych” (United Nations, 2010). Kwestię potrzeby zapewnienia młodym ludziom dostępu do edukacji i informacji z zakresu zdrowia seksualnego świat rozstrzygnął m.in. podczas Światowej Konferencji na rzecz Ludności i Rozwoju (Kair, 1994) oraz IV Światowej Konferencji na rzecz Kobiet (Pekin, 1995). Polska uczestniczyła w obu Porozumieniach na rzecz upowszechniania edukacji seksualnej dzieci i młodzieży w polskiej szkole, a ich dokumenty końcowe przyjęła bez zastrzeżeń, tym samym zobowiązując się do realizowania zawartych w nich zapisów.

Prawo do edukacji seksualnej jest częścią prawa do edukacji, w tym prawa do edukacji o prawach człowieka. Zgodnie z tym prawem należy zapewnić młodym ludziom dostęp do edukacji oraz informacji, które umożliwią im zrozumienie własnej seksualności, pomogą uchronić się przed niepożądaną ciążą, zakażeniem chorobami przenoszonymi drogą płciową, wykorzystaniem seksualnym i przemocą oraz pozwolą osiągnąć dojrzałość niezbędną do podejmowania odpowiedzialnych decyzji.

